

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph. D.,
ve věci

žalobkyně: **K. H.**, narozená dne X,
bytem X,
zastoupená advokátkou Mgr. Martinou Knickou,
sídlem Tyršova 1434/4, 405 02 Děčín,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 6. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 6. 2023, č. j. X, a ze dne 1. 3. 2023, č. j. X, **se zrušují** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 5 409,28 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované ze dne 7. 6. 2023, č. j. X, jímž byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 1. 3. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím zamítla žalovaná žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

„OSSZ“) ze dne 9. 2. 2023 nebyla žalobkyně invalidní, jelikož se u žalobkyně nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Současně žalobkyně navrhla, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a uložil žalované povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě konstatovala, že její zdravotní stav je nepříznivý v důsledku závažného onkologického onemocnění, při jehož léčbě byla žalobkyni implantována tumorózní endoprotéza kolenního kloubu. Noha otéká a je v ní cítit tlak a bolest česky. V důsledku této operace je hybnost žalobkyně výrazně a trvale omezena, s flexí kolene aktuálně do šedesáti stupňů. Uvedené zdravotní potíže přispěly i ke vzniku posttraumatické stresové poruchy a úzkostně depresivní poruchy, což dále ztěžuje hledání pracovního uplatnění.
3. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením jejího zdravotního stavu. Pokračovala, že její zdravotní postižení nebylo zařazeno pod kapitolu II, oddíl A, položku 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) z toho důvodu, že nebylo zjištěno, že by navazující porucha měla rozsah více než poloviny poruchy funkčních schopností. Podle žalobkyně však uvedené neodpovídá vymezení tohoto zdravotního postižení ve vyhlášce o posuzování invalidity, neboť toto se vztahuje na poruchy, které mají rozsah do poloviny stupnice úplné poruchy funkčních schopností, nikoliv tuto přesahující.
4. Dále žalobkyně namítala chybnou klasifikaci jejího zdravotního postižení v důsledku nesprávného skutkového posouzení jejího zdravotního stavu. Nesouhlasila s tvrzením, že by navazující porucha neměla rozsah více než poloviny poruchy funkčních schopností, jakož ani že by nesplňovala další kritéria zde uvedená, z nichž lze dovodit, že jde o minimálně středně těžké postižení, tedy postižení dle kapitoly II, oddílu A, položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalobkyně je v důsledku tumorózní endoprotézy kolenního kloubu po onkologické léčbě omezena v ohybu zasaženého kloubu, a to jen do šedesáti stupňů bez možnosti budoucí nápravy, což ztěžuje výkon běžných činností (dřep, chůze do schodů, nastoupení do vozu, chůze na delší vzdálenost možná jen s oporou) potřebných při jakémkoliv pracovním zařazení odpovídajícím kvalifikaci žalobkyně.
5. Žalobkyně sdělila, že její zdravotní postižení bylo nesprávně kvalifikováno, neboť její zdravotní postižení spočívá primárně v omezení hybnosti končetiny, a tudíž se jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položkách 9b či 9c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s mírou poklesu pracovní schopnosti 15-30 % či 35-50 %. Žalobkyně navrhla, aby byl její zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti nově posouzen. Žalobkyně upozornila, že nesprávné určení procentní míry poklesu pracovní schopnosti bylo učiněno i nenavýšením dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
6. Zdůraznila, že zdravotní postižení má na ni výrazně větší dopad v porovnání s horní hranicí míry poklesu pracovní schopnosti u aplikované kvalifikace jejího zdravotního postižení. Žalobkyně podotkla, že jí je 53 let, je absolventkou středního odborného učiliště a celý život pracuje v manuálních profesích. Dosažené vzdělání a pracovní zkušenosti jsou vlivem zdravotního postižení pro žalobkyni těžko využitelné. Nyní je zaměstnána jako operátor kvality ve výrobě, a to díky udělení výjimky pracovněprávním lékařem. V důsledku zdravotního postižení je omezen i osobní a rodinný život žalobkyně. Nemůže sportovat, aktivně si hrát s vnoučaty a vykonávat běžné práce na zahradě a v domácnosti. Žalobkyně potřebuje pomoc i při osobní hygieně, neboť do vany si nemůže sednout bez pomoci druhé osoby.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

7. Žalobkyně konstatovala, že ve věci bylo postupováno mechanicky, bez zhodnocení jejího skutečného zdravotního stavu a jejích aktuálních výdělečných možností. Podle žalobkyně odůvodnění posudku žádným způsobem nereflektuje omezenou hybnost kolene a neuplatnitelnost dosaženého vzdělání a pracovních zkušeností. Podle žalobkyně jsou opomenutí týkající se podkladového posudku natolik závažná, že způsobují nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě popsala legislativu, která se aplikuje při rozhodování správních orgánů v řízeních o invalidním důchodu. Žalovaná podotkla, že z vypracovaného posudku ze dne 29. 5. 2023 vyplývá, že žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti se dle § 3 citované vyhlášky nezměnila. Žalovaná shledala uvedený lékařský posudek úplným, celistvým a přesvědčivým. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla žalovaná vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, který stanoví pokles pracovní schopnosti žalobkyně. Za dosud zjištěného skutkového stavu žalovaná setrvala na závěrech napadeného rozhodnutí.

Ústní jednání

9. Při ústním jednání soudu konaném dne 19. 3. 2024 právní zástupkyně žalobkyně v plném rozsahu odkázala na písemné vyhotovení žaloby a poukázala na závěry posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 9. 11. 2023.
10. Pověřená pracovnice žalované odkázala na písemné vyjádření k žalobě a vzhledem k závěrům posudku ze dne 9. 11. 2023 uvedla, že ponechává rozhodnutí na úvaze soudu. Náhradu nákladů řízení nežádala.
11. Soud dle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování čtením posudku a protokolu z jednání posudkové komise ze dne 9. 11. 2023. Následně právní zástupkyně žalobkyně i pověřená pracovnice žalované konstatovaly, že nemají žádné další návrhy na doplnění dokazování.

Posouzení věci soudem

12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
13. Soud předesílá, že dle § 56 odst. 1 s. ř. s. přistoupil k přednostnímu projednání věci, a to s ohledem na výsledek posudku posudkové komise dne 9. 11. 2023.
14. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem posudkové komise ze dne 9. 11. 2023 dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu, že ve věci bylo postupováno mechanicky a v posudku vypracovaném pro námitkové řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nebylo reflektováno omezení hybnosti kolene a neuplatnitelnost dosaženého vzdělání a pracovních zkušeností žalobkyně. Soud konstatuje, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů rozhodnutí či pro jeho nesrozumitelnost skutečně toto rozhodnutí nelze meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64); taková situace však v projednávané věci nenastala. Zdejší soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí. Výhrady žalobkyně označené jako nepřezkoumatelnost ve své podstatě představují nesouhlas s věcnými závěry žalované a posudkových lékařů o posouzení jejího zdravotního stavu a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, jimiž se soud bude zabývat níže.

16. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod, na základě posudku posudkového lékaře OSSZ MUDr. J. Z. ze dne 9. 2. 2023, jenž posoudil zdravotní stav žalobkyně a dospěl k závěru, že se u ní nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 zákona o důchodovém pojištění.
17. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které žalovaná zamítla napadeným rozhodnutím. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobkyně ze dne 29. 5. 2023, který vypracovala posudková lékařka Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení (dále jen „LPS“) MUDr. D. K. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 zákona o důchodovém pojištění, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti činila 25 %, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti se dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nezměnila.
18. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
19. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
20. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

21. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.

22. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

23. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň prvního stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 7. 6. 2023, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň prvního stupně, tj. zda nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

24. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 29. 5. 2023, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.

25. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 9. 11. 2023. Žalobkyně jednání komise byla přítomna a přímo při jednání komise byla vyšetřena odborným lékařem z oboru ortopedie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace námitkového řízení, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. L. Ř. a vlastního přešetření žalobkyně při jednání pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti ke dni 7. 6. 2023 byl 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně.

26. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddíl A, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to stav po implantaci tumorózní TEP pravého kolene po resekci chondrosarkomu distálního femuru v lednu 2022. Operace byla bez komplikací, maximální dosažená flexe v koleni byla krátce po výkonu 30°, rehabilitacemi a při opakované lázeňské léčbě rozvíčila na 70°. Dle kontroly na Ortopedické klinice Fakultní nemocnice Bulovka z listopadu 2022 MR kolene s pooperačními změnami bez známek recidivy nádoru. Také CT plic bez ložiskových změn. Postavení implantátu je správné, bez známek uvolnění.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Subjektivně žalobkyně pociťuje diskomfort v oblasti pately. Dle ambulantního ortopeda stav hybnosti již trvalý, předpoklad progresu degenerativních změn kloubů pravé dolní končetiny kompenzující omezený rozsah pohybu v koleni. Dle ortopedické kontroly ve Fakultní nemocnici Bulovka doporučena stále intenzivní rehabilitace. Žalobkyně se léčí s hypertenzí a diabetem mellitus, má gastroesofageální reflux. Sledována po úzkostně depresivní poruchu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení byla stanovena na 35 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nezměnila.

27. Podle posudkové komise je žalobkyně schopná vykonávat lehké dělnické práce převážně vsedě, bez zátěže, delší chůze a bez manipulace s těžkými předměty.
28. Posudková komise rovněž konstatovala, že z funkčního hlediska se jednalo o středně těžké postižení. Z onkologického hlediska je stav v kompletní remisi, po resekci a implantaci speciální TEP je však omezena flexe v kolenním kloubu na 70°, svalová síla pravé dolní končetiny v oblasti kyčle a kolene je lehce oslabená, objektivně přítomna hypotrofie stehenního svalstva a je narušen stereotyp chůze. Funkčně má porucha rozsah do poloviny stupnice úplné poruchy funkčních schopností. Výkon některých denních aktivit je omezen. Z uvedených důvodů a s ohledem na celoživotně a soustavně vykonávanou dělnickou profesi posudková komise zařadila zdravotní postižení pod kapitolu II, oddíl A, položku 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a zvolila dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 35-45 %. Posudková komise se neztotožnila se zařazením do kapitoly II, oddílu A, položky 1 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity dle posudku vypracovaného pro námitkové řízení, neboť se u žalobkyně nejedná o stav po menším výkonu (resekce distálního femuru a náhrada speciální tumorózní endoprotézou na Ortopedické klinice Fakultní nemocnice Bulovka) a nejedná se o lehké postižení, protože omezením rozsahu pohybu v operovaném kloubu, které bylo vyhodnoceno jako trvalé, jsou narušeny jak statické pozice (sed a stoj), tak zejména chůze. Z výše uvedených důvodů se posudková komise neztotožnila ani se závěrem posudkového lékaře OSSZ, že se u žalobkyně nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.
29. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
30. Lékaři posudkové komise dospěli k odlišné kvalifikaci postižení žalobkyně než lékaři v předchozích posudcích. Posudková komise sice zařadila z funkčního hlediska dominantní onemocnění žalobkyně stejně jako lékařka v námitkovém řízení do kapitoly II, oddílu A, avšak na rozdíl od posudkové lékařky LPS, která zvolila položku 1b (lehké postižení) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, posudková komise zvolila položku 1c (středně těžké postižení). Tedy typově shodně zařazené onemocnění bylo dále kvalifikováno odlišně s ohledem jeho intenzitu. Zdůvodnění odlišného závěru posudkové komise uvedl soud výše. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně dosahuje 35 %. Žalobkyně tedy splnila podmínku invalidity prvního stupně dle zákona o důchodovém pojištění, neboť dosáhla minimální potřebné míry poklesu pracovní schopnosti o 35 %.
31. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl výše citovaný posudek posudkové komise doplňován či aby byl

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).

32. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu.
33. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. S ohledem na to, že stejnou vadou jako napadené rozhodnutí je zatíženo i prvostupňové rozhodnutí, přistoupil soud i k jeho zrušení podle § 78 odst. 3 s. ř. s. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní v rozsahu prvního stupně invalidity.
34. Jelikož žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 5 409,28 Kč. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za tři úkony právní služby právní zástupkyně žalobkyně po 1 000 Kč podle § 7 bod 3 a § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) – převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) AT), podání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) AT) a účast na jednání před soudem (§ 11 odst. 1 písm. g) AT) – a z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT. Dále náhrada nákladů řízení zahrnuje i náhradu za promeškaný čas strávený cestou k jednání soudu a zpět ve výši dvakrát půl hodiny po 100 Kč, tedy celkem 200 Kč (§ 14 AT) a cestovné právní zástupkyně žalobkyně k jednání soudu dne 19. 3. 2024 z Děčína do Ústí nad Labem a zpět osobním automobilem Škoda Superb, r. z. 4AZ 7987, v celkové délce 50,2 km s průměrnou spotřebou nafty 4,6 l/100 km, v celkové výši 370,48 Kč. Náhradu nákladů řízení zahrnuje i náhrada 21 % daně z přidané hodnoty z výše uvedených částek v celkové výši 938,80 Kč. Náhradu nákladů řízení spojených s podáním ze dne 7. 12. 2023 soud žalobkyni nepřiznal, neboť toto podání neobsahovalo žádnou relevantní argumentaci, a proto nepředstavovalo důvodně vynaložené náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 19. března 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.